

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเหตุผลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ลงรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในราชกิจจานุเบกษา โดยนำข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ มาปฏิบัติโดยอนุโลม และให้ใช้คำว่า “แก้ไข” เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยข้างต้นเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม รายจ่ายต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดแผนฯ ได้ทางเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง www.chumsangks.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายดำรงฤทธิ์ เลาะพะนะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

งานยุทธศาสตร์และงบประมาณ
สำนักปลัดอบต.
โทร./โทรสาร. ๐๔๔ - ๖๖๖ ๕๘๐

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ไปเป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ และกระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่องซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ลงรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในราชกิจจานุเบกษา โดยนำข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ มาปฏิบัติโดยอนุโลม และให้ใช้คำว่า “แก้ไข” เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยฉบับข้างต้นเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้ประกาศประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม รายจ่ายต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

งานยุทธศาสตร์และงบประมาณ
สำนักปลัดอบต.

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑ - ๕๑

๒.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

๒.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนามูลุ่จังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด/ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๕ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๕๒ - ๖๑

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ -
๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐ พังจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลัก ธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตรา พระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการ จัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการ ติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุก ภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน ต่างๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำ ร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง อย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนด ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติ ฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่ง จะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็น ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์แนวโน้มในการพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจที่ โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตการผลิตของภาคบริการและ ภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความ ยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการ เข้าถึงระบบบริการ สาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อม ที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการ ภาครัฐที่ยังขาด ความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของ ประชาชน ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้ง การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ๆ ที่มาจากการเปลี่ยนแปลง เชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกันอย่าง ขับขันจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่างๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศทั้ง ในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ ด้านต่างๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ให้เจริญก้าวหน้าอย่าง มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมาย การพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดย ยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมี คุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ๔) ความเท่าเทียม และความเสมอภาคของสังคม ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติ ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ การพัฒนา ประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้น การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑.ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒.ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ๔.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ๖.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมี ความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของ ประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เกราะ อธิปไตย และ มีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุก ระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้าน ความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะ เกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และ องค์การที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ความสุขของประชากรไทย

(๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ

(๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมี ส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคง

(๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่าง ประเทศ และ

(๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับ ประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อ สถาบัน หลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของ ประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไข ปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาคความมั่นคง ในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ ความมั่นคงของชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและผลิตกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนา ระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลกอย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาตุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศ

ได้ในคราวเดียวกัน ตัวชี้วัดประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ (๕) อุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ขนส่งกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาส เข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนา สังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วม ปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย

(๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

(๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

(๓) การสร้างความเข้มแข็ง ในสถาบันทางศาสนา

(๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

(๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

(๖) การใช้สื่อและ สื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ

(๗) การส่งเสริม ให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกย่องระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท "ครู" ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดีและ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬารับขึ้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและ นันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคม ให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตัวชี้วัดประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม อย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาคกลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่างๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่ง ตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ตัวชี้วัดประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็น องค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนา เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และค่ามาตรฐานสากล (๔) สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด คุ้มค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศ และชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยุทธศาสตร์กระบวนการพัฒนาพื้นที่เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือกลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการ ที่ยุทธศาสตร์กระบวนการพัฒนาพื้นที่เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบ การทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ยุทธศาสตร์ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัยโดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติ มิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ แบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้อำนาจกฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมถึงประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงผลสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์พหุต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาระบบเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย

๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ

๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๘๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๘,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิต การงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๔ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ ๑๓ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคม และขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๕. การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการ รับมือกับการ เปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภายใต้ บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของ การปฏิบัติตามกฎหมาย ระหว่างประเทศและการ เตรียมความพร้อมฉุกเฉิน ด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๘๐ โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้าน ภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐
	๓) อันดับความสามารถ ในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของ รัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลักเป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงานจาก
หลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกันและใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการ
พัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด
เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด**หมวดหมู่การพัฒนา**
จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อ
สะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ
สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และ
สามารถ แข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ
เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมายเหตุการพัฒนา กับ เป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพ โดยหมายเหตุการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมายเหตุแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมายเหตุไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างหมายเหตุการพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก

๑. การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการ สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒. การพัฒนาคน สู่แรงงานคุณภาพ	๓. การพัฒนาระบบโครงสร้าง ของสังคมเมืองสูง	๔. การเชื่อมโยงภาคการผลิต และบริการสู่ความยั่งยืน	๕. การเชื่อมโยงภาคการผลิต และบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.1 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.1 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.1 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.1 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.1 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.2 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.2 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.2 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.2 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.2 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.3 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.3 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.3 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.3 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.3 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.4 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.4 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.4 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.4 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.4 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.5 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.5 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.5 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.5 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.5 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.6 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.6 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.6 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.6 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.6 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.7 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.7 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.7 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.7 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.7 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.8 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.8 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.8 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.8 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.8 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.9 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.9 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.9 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.9 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.9 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง
๑.10 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒.10 การพัฒนาคนสู่แรงงานคุณภาพ	๓.10 การพัฒนาระบบโครงสร้างของสังคมเมืองสูง	๔.10 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่ความยั่งยืน	๕.10 การเชื่อมโยงภาคการผลิตและบริการสู่สังคมเมืองสูง

การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

การบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ต้องอาศัยการดำเนินงานจากทุกภาคส่วนที่
เชื่อมประสานกันอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการขับเคลื่อนที่สามารถถ่ายทอดเป้าหมายและกล
ยุทธ์ของแผนไปสู่การดำเนินงานในระดับมาตรการ แผนงาน และโครงการ ได้อย่างสอดคล้องเชื่อมโยงและ
สามารถสะท้อนถึงเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมถึงการผลักดันให้เกิดการทำงานอย่างบูรณาการใน
ประเด็นการพัฒนาที่ครอบคลุมภารกิจของหลายหน่วยงาน และการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ ที่
เป็นภาคีการพัฒนาเพื่อผนึกกำลังในการที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาให้สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกันการขับเคลื่อน
แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ให้ประสบผลสำเร็จยังต้องอาศัยกลไกการจัดสรรงบประมาณที่เป็นไปทิศทาง

เดียวกัน ตลอดจนกระบวนการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมเพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนงานและวิธีการดำเนินงานให้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ และสนับสนุนการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อไป

๑. หลักการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๑.๑ การใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพเป็นกรอบแนวทาง เพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานที่เป็นระบบและมีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยครอบคลุมการดำเนินงาน ๔ ขั้นตอนที่มีความเชื่อมโยงกัน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามผลการตรวจสอบ

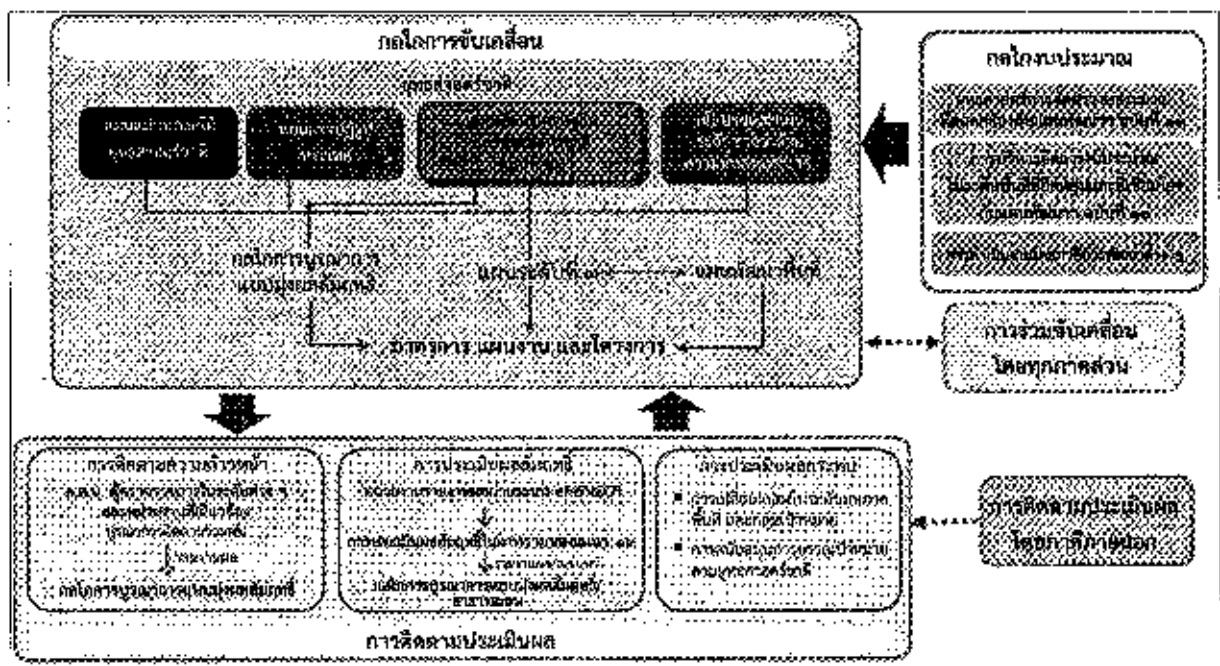
๑.๒ การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้ความสำคัญกับการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานด้วยเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม ทั้งในเชิงประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในทุกกระบวนการของวงจรการบริหารงานคุณภาพ

๑.๓ การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ ทั้งกลไกในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างปัจจัยที่จะเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่เป้าหมาย พร้อมทั้งมีการจัดลำดับการดำเนินงานตามความสำคัญและความเร่งด่วน กลไกตามภารกิจ ที่เป็นการดำเนินงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามกฎหมายและความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน และกลไกในเชิงพื้นที่ ที่เป็นการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ ผ่านการมองภาพเชิงองค์รวมในระดับภาคและจังหวัด โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมของพื้นที่

๑.๔ การดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการยอมรับและลดข้อจำกัดที่เกิดจากการดำเนินงานโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หรือการดำเนินงานโดยภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่เชื่อมโยงประสานกันและมีเป้าหมายร่วมกัน

๒. แนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

กระบวนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ สู่การปฏิบัติ

๒.๑ กลไกการขับเคลื่อน

กลไกการขับเคลื่อนประกอบด้วยการทำงานผ่านกลไกสองส่วนที่คู่ขนานกัน ได้แก่ กลไกการบูรณาการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นกลไกที่มีจุดมุ่งหมายในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ผ่านการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและการสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ และกลไกตามภารกิจ รวมถึงกลไกในระดับพื้นที่ ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนผ่านการดำเนินงานตามภารกิจประจำของหน่วยงานและการดำเนินงานในระดับพื้นที่ โดยสาระสำคัญของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ผ่านกลไกทั้งสองส่วน มีดังนี้

๑. กลไกการบูรณาการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นกลไกการดำเนินงานในเชิงยุทธศาสตร์ ที่มุ่งเน้นให้เกิดการบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงการทำงานกับคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ รวมถึงสร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนระหว่างภาครัฐกับภาคส่วนอื่นๆ ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ประชาชน และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อผลักดันให้การขับเคลื่อนหมวดหมายต่างๆ บรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนดอย่างเป็นรูปธรรม โดยจะให้ความสำคัญกับการจัดทำหรือขับเคลื่อนมาตรการ แผนงาน และโครงการ ที่มีความสำคัญในระดับสูงต่อการบรรลุเป้าหมายของแต่ละหมวดหมาย โดยเฉพาะการดำเนินงานที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน การดำเนินงานที่เป็นการริเริ่มขึ้นใหม่ หรืออยู่นอกเหนือจากภารกิจปกติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ กลไกนี้จะมีบทบาทในการกำกับและติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานในระดับปฏิบัติ

๒. กลไกตามภารกิจ เป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานให้สามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยหน่วยงานภาครัฐพิจารณาดำเนินการจัดทำแผนระดับที่ ๓ มาตรการ แผนงาน และโครงการ ในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓สู่การปฏิบัติผ่านกลไกของหน่วยงานที่เป็นภาคีการพัฒนาต่างๆ

๓. กลไกในระดับพื้นที่ โดยจัดทำแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด และแผนระดับพื้นที่ต่างๆ ให้สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและแผนงาน โครงการที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และแผนระดับที่ ๒ อื่นๆ พร้อมกับการแก้ปัญหาของพื้นที่และการพัฒนาพื้นที่โดยสอดคล้องกับศักยภาพ ตลอดจนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๒ กลไกงบประมาณ

กลไกงบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประกอบด้วย

๑. การบูรณาการการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เข้ากับการจัดหางบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้ระบบงบประมาณสามารถสนับสนุนการบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยผนวกประเด็นการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่ต้องมุ่งเน้นในแต่ละปีเข้ากับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ

๒. การสนับสนุนให้หน่วยงานในระดับพื้นที่สามารถบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างยืดหยุ่น และสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาสำคัญที่เหมาะสมกับบริบท ศักยภาพ และความต้องการที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

๓. การส่งเสริมการดำเนินงานของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชน และภาคีการพัฒนาต่างๆ ที่มีศักยภาพเข้ามาลงทุนในภาคการผลิตและบริการเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ รวมถึงดำเนินงานในกิจกรรมการพัฒนาที่เอกชนมีความเชี่ยวชาญ ภายใต้การกำหนดมาตรฐานและการกำกับดูแลที่โปร่งใส และสามารถสนับสนุนให้การลงทุนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

๒.๓ การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนในการร่วมขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยสนับสนุนการประสานกำลังของ “บวร” (บ้าน วัด โรงเรียน) ซึ่งครอบคลุมถึงชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ศาสนสถาน สถาบันทางศาสนา บุคลากรและองค์กรทางการศึกษา อาสาสมัคร จิตอาสา และภาคีการพัฒนาต่างๆ เพื่อแปลงกลยุทธ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ไปสู่การร่วมแก้ไขปัญหาและการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างแพลตฟอร์มหรือช่องทางให้ทุกภาคีมีโอกาสแสดงความคิดเห็น เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาของชุมชน และร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในระดับพื้นที่อื่นๆ ในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนเข้มแข็งและสนับสนุนให้ชุมชนเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ผ่านการเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาคมและองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค

การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ครอบคลุมทั้งการติดตามประเมินผลในระดับของแผนงานและโครงการ โดยเฉพาะแผนงานและโครงการที่มีความสำคัญในระดับสูงต่อการบรรลุเป้าหมายของแต่ละหมวดหมู่ เพื่อส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่หน่วยงานและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องนำไปทบทวนและปรับปรุงแผนและวิธีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมไปถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาในภาพรวมของหมวดหมู่และเป้าหมายหลักตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผน ทั้งนี้ ในการติดตามและประเมินผลในทุกระดับต้องผลักดันให้มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความโปร่งใส โดยการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประกอบด้วยการดำเนินงานใน ๓ ส่วน ดังนี้

๑. การติดตามความก้าวหน้า เป็นการติดตามประเมินผลในระหว่างที่แผนงานโครงการต่างๆ อยู่ระหว่างการดำเนินการ เพื่อตรวจติดตามว่าการดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กรอบระยะเวลา และการสำรวจปัญหาอุปสรรคที่อาจส่งผลให้การดำเนินการล่าช้าและไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด โดยอาศัยกลไกและหน่วยงานในทุกระดับที่มีภารกิจในการติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ อาทิ คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ผู้ตรวจราชการในระดับต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านการบูรณาการการทำงานร่วมกัน และจัดให้มีการรายงานผลการติดตามและประเมินผลต่อกลไกการบูรณาการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามรอบระยะเวลาที่เหมาะสม

๒. การประเมินผลสัมฤทธิ์ เป็นการประเมินผลว่าแผนงานและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จสามารถบรรลุเป้าหมาย ผลผลิต และผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด รวมถึงการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดในระดับของหมวดหมู่และเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ทั้งในระหว่างและหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาของแผน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานในส่วนกลางและหน่วยงานในระดับพื้นที่ รายงานความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการในระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ โดยแสดงผลให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เพื่อนำไปสู่กระบวนการประมวลข้อมูล และนำเสนอผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ต่อกลไกการบูรณาการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ พร้อมทั้งจัดให้มีช่องทางในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน

๓. การประเมินผลกระทบ เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่เกิดเนื่องมาจากการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งการเปลี่ยนแปลงในระดับมหภาค การเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนความสามารถในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, ๑๙๘๗) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (environmental protection) ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติ รวม ๑๙๓ ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ.๒๐๓๐ โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบไปด้วย ๑๖๙ เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี ๒๔๗ ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน ๕ มิติ (๕ P) ได้แก่

(๑) การพัฒนาคน-(People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึงเป้าหมายที่ ๕)

(๒) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป (ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕)

(๓) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ (ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑)

(๔) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุขและไม่แบ่งแยก และ (ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖)

(๕) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗)

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าประสงค์ ๑ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไปภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่ไม่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$๑.๙๐ ต่อวัน

เป้าประสงค์ ๒ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

เป้าประสงค์ ๓ ดำเนินการให้ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐาน การคุ้มครองทางสังคม (floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และกลุ่มเปราะบางให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

เป้าประสงค์ ๕ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความล่อแหลมต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่าง มีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีวิธีการที่เพียงพอและคาดการณ์ได้ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อ ยุติความยากจนในทุกมิติ

เป้าประสงค์ ๗ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (pro-poor) และคำนึงถึง ความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อยส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความ ยากจน

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและ อยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคือความต้องการสารอาหาร ของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลง ร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (stunted) และแคว้น (wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๔

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะ ผู้หญิง คนพื้นเมือง ศรัทธาเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึง การเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่ม มูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่างมั่นคงและเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตาม แนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัย พิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาคุณภาพของดินและที่ดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มี ธนาคารพืชและเมล็ดพันธุ์ที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากร ทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๖ เพิ่มการลงทุน ตลอดจนยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง โครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยและส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารเพื่อพันธุ์ (gene bank) ของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๗ แก่ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้มีผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโตฮอา

เป้าประสงค์ ๘ เสริมสร้างมาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโลกมีอาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสารองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย

เป้าประสงค์ ๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑๐๐,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึงให้ต่ำถึง ๑๒ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และต่อสู้กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่เป็นอันตราย

เป้าประสงค์ ๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันถ้วนหน้า ในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัว ข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการบูรณาการอนามัยการเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

เป้าประสงค์ ๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

เป้าประสงค์ ๑๑ สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ตามปฏิญญาโตฮอาว่าด้วยความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (TRIPS) และการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลง TRIPS อย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

เป้าประสงค์ ๑๒ เพิ่มการใช้เงินสนับสนุนด้านสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๑๓ เสริมขีดความสามารถของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ในด้านการแข่งขันเด็กล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ สร้างหลักประกันให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ในราคาที่สามารถจ่ายได้ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางด้านเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานทำที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูงสามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการที่วัฒนธรรมมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สร้างและยกระดับสถานศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๙ เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในทวีปแอฟริกา เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

เป้าประสงค์ ๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ทั้งทางเพศ และในรูปแบบอื่น

เป้าประสงค์ ๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควร และโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

เป้าประสงค์ ๔ ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

เป้าประสงค์ ๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าถึงการเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดิน และทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มบทบาทแก่สตรี

เป้าประสงค์ ๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการเพิ่มบทบาทแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้ สำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาลและสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย สดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งรวมถึงการเก็บกักน้ำ การขจัดเกลือ ประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบำบัดน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ เชื่อถือได้ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (global energy mix) ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ยกกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานหมุนเวียน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานสมัยใหม่และยั่งยืนโดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่สอดคล้องกับโครงการสนับสนุนของประเทศเหล่านั้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-intensive)

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าประสงค์ ๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะแยกการเติบโตทางเศรษฐกิจออกจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา และไม่ได้รับการฝึกอบรม ลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๗ ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันที เพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ.๒๕๖๘ ยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ

เป้าประสงค์ ๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

เป้าประสงค์ ๙ ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ ๑๑ เพิ่มการสนับสนุนในกลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึงผ่านกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Enhanced Integrated Framework for Trade-related Technical Assistance to Least Developed Countries)

เป้าประสงค์ ๑๒ พัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลก (Global Jobs Pact) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

เป้าประสงค์ ๔ ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน

เป้าประสงค์ ๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่นในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางกระบวนกำกับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ ๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมุ่งจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑ บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่นๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว

เป้าประสงค์ ๔ นำนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคมมาใช้และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า

เป้าประสงค์ ๕ ปรับปรุงกฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการตามกฎระเบียบดังกล่าว

เป้าประสงค์ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจในสถาบันการเงินและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันที่มีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบ และมีความชอบธรรมมากขึ้น

เป้าประสงค์ ๗ อำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ ๘ ปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษและแตกต่าง (special and differential treatment: S&D) สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สอดคล้องตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการไหลของเงิน รวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด ประเทศแถบแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้สอดคล้องกับแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานย้ายถิ่น (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะและคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ ๕ ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจนลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจเทียบเคียงกับGDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่ยอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรรวมถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอื่นๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าโดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบทโดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและภูมิภาค

เป้าประสงค์ ๙ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ทนต่อภัยพิบัติและให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ โดยเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดรวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและมีความต้านทานและยืดหยุ่นโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบระยะ ๑๐ ปีของแผนงานว่าด้วยแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดของเสียอาหาร (food waste) ของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหาร (food loss) ตลอดการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และบูรณาการข้อมูลด้านความยั่งยืนไว้ในรอบการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบาย และการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

เป้าประสงค์ ๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีความ ตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่แบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ ๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อติดตามผลกระทบของการพัฒนายั่งยืนในด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความเหมาะสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาด ให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ รวมถึง การปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้น เพื่อสะท้อนให้เห็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าประสงค์ ๑ เสริมภูมิคุ้มกันทางธรรมชาติและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัย พิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

เป้าประสงค์ ๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

เป้าประสงค์ ๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์ และของสถาบันในเรื่องการลดผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าประสงค์ ๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกพันต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคี ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุก แหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ เพื่อสนองความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้บริบทของการดำเนินมาตรการลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความ โปร่งใสในการดำเนินงาน ตลอดจนจัดหาเงินทุนเพื่อให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการได้เต็มที่ โดยเร็ว

เป้าประสงค์ ๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลัง พัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก โดยให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนชายขอบ

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเล อย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจาก กิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๘

เป้าประสงค์ ๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยง ผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันด้านทุนและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมี มหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี

เป้าประสงค์ ๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่าน ทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ให้กำกับการทำการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ และยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดให้อยู่ในระดับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

เป้าประสงค์ ๕ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

เป้าประสงค์ ๖ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ยับยั้งการลดทอนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการลดทอนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการลดทอนในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการลดทอนการประมงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๗ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ยับยั้งการลดทอนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการลดทอนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการลดทอนในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการลดทอนการประมงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ ๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสมุทรศาสตร์ เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๙ จัดให้ชาวประมงพื้นบ้านรายเล็กเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาด

เป้าประสงค์ ๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟูป่า และการใช้ระบบนิเวศบนบก และแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๓ ต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูที่ดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

เป้าประสงค์ ๖ ส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

เป้าประสงค์ ๘ นำมาตรการเพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานต่อระบบนิเวศบกและน้ำ และควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การจัดทำแผน กระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่ง เพื่ออนุรักษ์และใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

เป้าประสงค์ ๑๒ เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกแก่ความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เป้าประสงค์ ๒ ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมาณทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

เป้าประสงค์ ๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

เป้าประสงค์ ๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

เป้าประสงค์ ๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลโลก

เป้าประสงค์ ๙ จัดให้มีอัตลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีการจดทะเบียนเกิด (สูติบัตร) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

เป้าประสงค์ ๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความแข็งแกร่งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

เป้าประสงค์ ๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) อย่างเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ร้อยละ ๐.๗ และมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๑๕ ถึงร้อยละ ๐.๒๐ โดยผู้ให้ ODA ควรพิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มเติม จากแหล่งที่หลากหลาย

เป้าประสงค์ ๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศยากจนที่มีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้ (debt distress)

เป้าประสงค์ ๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ ๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ได้-ได้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก

เป้าประสงค์ ๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยี ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

เป้าประสงค์ ๘ ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เป้าประสงค์ ๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ได้-ได้ และไตรภาคี

เป้าประสงค์ ๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกากว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านข้อสรุปของการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

เป้าประสงค์ ๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมุ่งเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับคำตัดสินขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่ายและมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

เป้าประสงค์ ๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

เป้าประสงค์ ๑๔ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

เป้าประสงค์ ๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๖ ยกกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ ๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

เป้าประสงค์ ๑๘ ยกกระตือรือร้นสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ จำแนกตามรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความพิการ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๒.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด/ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด/ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาภาค

พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคแบบบริวาร ถูกไฟ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๙๕๘,๔๙๒.๘๐ ล้านบาท อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เฉลี่ยร้อยละ ๕.๐ ต่อปี
๒.สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๐.๔๓๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๓๖

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ พึ่งพิงอารยธรรมหอม การค้าชายแดน และสังคมเป็นสุข

พันธกิจ (Mission)

- ๑) การส่งเสริมการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตร ที่ได้มาตรฐาน

- ๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐาน แบบครบวงจร
- ๓) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำ ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการ

เกษตรกรรม

๕) ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัยและได้มาตรฐาน พัฒนาค้าขายและบริการ ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ

- ๖) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าขายแดน
- ๗) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร พืชสมุนไพรและอาหารปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมชม เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มี

ชื่อเสียง

- ๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปีจากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ.๒๕๖๓ มีเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๕ รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๑๘ และภาคการค้าร้อยละ ๑๔ มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๖๙.๕๘ ของพื้นที่ของ กลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ ๖๕.๘๒ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ โคนม ไข่ ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจน ร้อยละ ๙.๘ รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๗,๓๔๑.๐๑ บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๖๗,๗๒๙.๑๕ บาท มีความ ไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในการเป็น ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมชม การค้าขายแดน และสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์ เป็นศูนย์การด้านเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

๑. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน (เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์)

๒. ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร

๓. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์ ในทางอาหารและสมุนไพร

๔. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ที่มีมาตรฐานและปลอดภัย

๕. ส่งเสริมการผลิตปศุสัตว์เพื่อการส่งออก
- แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ
 ๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
 ๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร
 ๓. ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ Yong Smart Farmer
- แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข
 ๑. พัฒนาความรู้แก่เกษตรกร ตลอดห่วงโซ่คุณค่า
 ๒. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน
 ๑. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
 ๒. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคอุบัติใหม่ในพืชและสัตว์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดนและผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์ด้านท่องเที่ยว

๑. เพื่อให้สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ สะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
 ๒. เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้มีศักยภาพสามารถรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในทุกมิติ
- วัตถุประสงค์ด้านค้าชายแดน
๑. เพื่อยกระดับรายได้นและคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนและผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่อุปทาน
 ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรม BCG
 ๓. เพื่อลดปัญหาการว่างงานและปัญหาหนี้สินของประชาชน

วัตถุประสงค์ด้านใหม่

๑. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น
๒. เพื่อยส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา ด้านท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบ

ชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal)

๒. ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาด
๓. ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรม Mice เชื่อมโยงความท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

๑. พัฒนาศักยภาพด้านมาตรฐานการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพในรูปแบบวิถีชีวิตถัดไป (Next Normal)
๒. สร้างการมีส่วนร่วมและความตระหนัก ในชุมชนเกี่ยวกับมาตรการการท่องเที่ยวในรูปแบบวิถีใหม่
๓. สร้างมาตรฐานความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม
๓. ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วน และการมีส่วนร่วมกับประชาชน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

๑. พัฒนานองคความรู้การบริหารภาวะวิกฤติ

๒. สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา ด้านการค้า การลงทุน การค้าชายแดน
แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

๑. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง เชื่อมโยงระเบียนเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. พัฒนาการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๓. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม BCG

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

- พัฒนาการสร้าง Brand “นครชัยบุรินทร์” เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

- ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรเพื่อเตรียมพร้อมอุตสาหกรรม BCG

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

- พัฒนาศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ

แนวทางการพัฒนา ด้านผลิตภัณฑ์ใหม่

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

๑. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ใหม่ฮาร์ดแวร์ เพื่อเพิ่มมูลค่า

๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการใหม่ วิสาหกิจชุมชนใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์จากใหม่ที่มีความหลากหลายสู่การเป็นสินค้าชั้นนำ ด้วยการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

๑. พัฒนาองค์ความรู้ให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ในเรื่องทักษะและเทคนิคการฟอกย้อม รวมถึงเทคนิคการผสมผสานผ้าทอใหม่และเส้นใยอื่นๆ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย

๒. ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างเครือข่ายและนำภูมิปัญญาไปต่อยอดคิดค้นงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

๑. พัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมให้ได้มาตรฐาน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตและผู้ประกอบการให้มีทักษะด้านการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ รวมถึงการบริหารจัดการของเสียจากการกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน

๓. พัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีความทันสมัย ให้มีความหลากหลาย เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคทุกช่วงวัย สามารถสวมใส่ได้ทุกโอกาส

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

๑. เสริมสร้างอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ใหม่และส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยู่ออกอย่างแพร่หลายในกลุ่มคนทุกช่วงวัย

๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่มูลค่าสูงเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

๑. ส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมการพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
๒. สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คลังสมองของผู้สูงวัย และเผยแพร่ผ่านเทคโนโลยีออนไลน์
๓. สนับสนุนส่งเสริมการออม
๔. สนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยภาครัฐและเอกชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยโดยมีหน่วยงานภาครัฐ

และเอกชน สนับสนุนเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

ส่งเสริมการพึ่งพา การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง ตามแนวทางแพทย์แผนไทย

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

๑. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
๓. ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง
๔. พัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

สนับสนุนการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อโซเชียล

๓. แผนพัฒนาจังหวัด ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จังหวัดบุรีรัมย์

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

"ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน"

วัตถุประสงค์รวม

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิต สินค้าด้านการเกษตรอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ
๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน
๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
๕. เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๖. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมนำสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๗. เพื่อจัดการ สิ่งปฏิกูลมูลฝอย และของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
๘. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออุปโภคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง
๙. เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๑๐. เพื่อให้สังคมมีความสุขและพื้นที่ที่มีความมั่นคง
๑๑. เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๓. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)

๔. ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ ๕๐)

๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ "เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการ"

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก

๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตรอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ

๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒)

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๓. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๔. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๕. จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐาน อินทรีย์/GAP (ไร่)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด

๔. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม ทั้ง ๓๖๕ วัน และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน

๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ๓๖๕ วัน

๗. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ

๘. ส่งเสริมให้เป็นเมือง Smart City และ MICE City

๙. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์

๑๐. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวแบบครบวงจร

๑๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

๑๒. ยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) แบบครบวงจรเพื่อให้ได้การรับรองคุณภาพและมาตรฐาน

๑๓. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

๑๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

๑๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

- ๑๖. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
- ๑๗. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชุมชน
- ๑๘. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

วัตถุประสงค์

- ๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างสมดุลทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม
 - ๒. เพื่อพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย**
- ร้อยละที่ลดลงของดัชนีความยากจนหลายมิติ หรือดัชนี MPI แยกเป็น
- ๑. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)
 - ๒. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพตามช่วงวัย (ร้อยละ ๑๐)
 - ๓. อายุค่าเฉลี่ย (LE) ของคนบุรีรัมย์ (๘๐ ปีขึ้นไป)
 - ๔. จังหวัดบุรีรัมย์มีการเข้าถึงการใช้กัญชาทางการแพทย์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
 - ๕. ร้อยละของครัวเรือนบางที่ที่ได้รับการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงปลอดภัย ร้อยละ ๒ ต่อปี
 - ๖. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

- ๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
- ๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข เพื่อการควบคุมป้องกันโรคและภัยสุขภาพให้มีประสิทธิภาพ
- ๓. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔. เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กเยาวชน และประชาชนทุกระดับตามมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ
- ๕. เสริมสร้างศีลธรรมและการให้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กเยาวชน และประชาชนในทุกระดับ
- ๖. ส่งเสริมด้านอาชีพและพัฒนาทักษะด้านแรงงาน ให้สามารถเข้าถึงหลักประกันสังคมและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน
- ๗. พัฒนาศักยภาพกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม "ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน"

วัตถุประสงค์

- ๑. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ๒. เพื่อจัดการ สิ่งปฏิกูลมูลฝอย และของเสียอย่างถูกต้องครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออุปโภคบริโภค และเพื่อบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง

๔. เพื่อส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นหรือได้รับการฟื้นฟู
๒. ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
๓. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาสำหรับการใช้ประโยชน์ และจำนวนพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วมและภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญห (แห่ง)

๔. มีการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตและการขยายพื้นที่การใช้พลังงานทดแทน (แห่ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ให้คงสภาพ ไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่าเฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดไฟป่า ลดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม แก้ไขปัญหาราษฎรที่ได้รับภัยพิบัติจากช้างป่าและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ในการใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายและยั่งยืน

๒. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล มูลฝอย และของเสียอย่างครบวงจรและมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่และส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบ ในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

๓. ส่งเสริมการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔. ส่งเสริมการพัฒนา อนุรักษ์ ฟื้นฟูแหล่งน้ำและคุณภาพน้ำผิวดินและใต้ดิน ในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศ

๕. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ "บุรีรัมย์สงบสุข"

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สังคมมีความสงบสุขและพื้นที่มีความมั่นคง
๒. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เพื่อธรรมาภิบาลป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๒. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้กับหมู่บ้านที่มีภัยคุกคามตามประกาศจังหวัด และสามารถทำให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถขยายผลผลการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้อย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

๓. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองในทุกระดับ โดยเน้นสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการของภาครัฐ และสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการร่วมกำหนด แนวทางการสร้างความสามัคคีปรองดอง

๔. ส่งเสริมให้คนไทยมีความสามัคคี สังคมมีความสุข และมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมุ่งกำลังทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ให้เป็นเครือข่ายสนับสนุนงานด้านความมั่นคงและให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ

๕. นำศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงขยายผลตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้พร้อมทั้งเผยแพร่ผลการดำเนินงานให้แพร่หลายในพื้นที่เป้าหมายที่มีปัญหาด้านความมั่นคง

๖. พัฒนากลไกการบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง โดยให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง อย่างประสานสอดคล้องกัน

๗. รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนในบริเวณพื้นที่ชายแดนไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งให้ประชาชนตามแนวชายแดนเข้ามามีส่วนร่วมในรู้ป้องกันภัยจากอาชญากรรมที่จะเข้าสู่ประเทศไทย ผ่านช่องทางชายแดน

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา ๔ ด้าน ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพเป็น "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก"

๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไหม

๔. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

ความสอดคล้องกับแผนพัฒนา ๓ ระดับ ของแผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๑. ด้านความมั่นคง ๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u> ประเด็นที่ ๑ ความมั่นคง ประเด็นที่ ๓ การเกษตร ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นที่ ๑๙ การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	<u>หมวดหมายการพัฒนา</u> หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

แผนระดับ ๓	แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๗๐	วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”
	แผนแม่บทการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	วิสัยทัศน์ “ทุกหมู่บ้านมีน้ำสะอาดอุปโภค บริโภค น้ำเพื่อการผลิต มั่นคง ความเสียหายจากอุทกภัยลดลง คุณภาพอยู่ในเกณฑ์ มาตรฐาน บริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ภายใต้การพัฒนาอย่าง สมดุลโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน”
	แผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐)	วิสัยทัศน์ “การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้น คุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืน และมี ส่วนร่วม”
	แผนแม่บทเกษตรและ สหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)	วิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากร การเกษตรยั่งยืน”

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิต
ที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

๒. พันธกิจ

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุข
และมีสุขภาพที่ดี
 ๒. การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
 ๓. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
 ๔. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
 ๕. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
 ๖. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
 ๗. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
 ๘. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึง
การมีส่วนร่วมของประชาชน
 ๙. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
 ๑๐. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ มี ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้**
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี**
- เป้าประสงค์**
๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
 ๒. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
 ๓. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
 ๔. ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและยั่งยืน
 ๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน

๗. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น

๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเยาวชน และประชาชน

๔. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาระบบองค์รวม

๕. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๖. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพะที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของประชาชนในการป้องกันและควบคุมสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๙. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน

๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ

๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

๑๒. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันปราบปราม ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

อาชญากรรม

๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ

๑๖. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๘. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

๒. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน

๔. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๖. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาสู่กีฬามาตรฐานโลก

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

๖. อนุรักษ์ ปั่นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๗. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๘. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆ เพื่อการดำเนินการลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ

๙. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน

๑๐. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการศึกษาสู่การพัฒนาอาชีพ

๑๑. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกรูปแบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

๒. ผลิตรวมทั้งมวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๓. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย

๒. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ

๓. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร

๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๗. ยกกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก

๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง

๙. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน

๑๐. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร

๑๑. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย

๑๒. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการพัฒนานำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการตลาดชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง

๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน

๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
๕. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

๕. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

๑. วิสัยทัศน์

การเกษตรกรรมก้าวหน้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมพัฒนาตำบลตามหลักธรรมาภิบาล

๒. พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ
 ๒. ส่งเสริมอาชีพของประชาชน ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
 ๓. ส่งเสริมระบบบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล ประชาชนมีส่วนร่วม
 ๔. ส่งเสริมกระบวนการประชาคมหมู่บ้านจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน
 ๕. ส่งเสริมการศึกษา
 ๖. ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๖. ส่งเสริมและจัดการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
 ๗. ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 ๘. ส่งเสริมการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมของประชาชน
 ๙. ส่งเสริมการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
 ๑๐. ส่งเสริมการเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมขนาดย่อม
 ๑๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการ การกีฬาและนันทนาการ
 ๑๒. ส่งเสริมการสร้างพลังทางสังคม สังคมเข้มแข็ง
 ๑๓. ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง
 ๑๔. ส่งเสริมการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
 ๑๕. ส่งเสริมภารกิจภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
 ๑๖. ส่งเสริมการสาธารณสุข
 ๑๗. ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ### **๓. ยุทธศาสตร์**
๑. การพัฒนาด้านเมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
 ๒. การพัฒนาด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา
 ๓. การพัฒนาด้านการพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
 ๔. การพัฒนาด้านการพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

๔. เป้าประสงค์

๑. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเน้นขีดความสามารถในการคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภค

๒. สร้างความเท่าเทียมกันในสังคมให้ได้รับการบริการอย่างเท่าเทียม

๓. สร้างการเติบโตทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยุ้มนักท่องเที่ยว

๔. สร้างสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรง ลดปัญหาการเจ็บป่วย

๕. สร้างรายได้จากการพัฒนาสินค้าเกษตรกรรม

๖. สร้างรายได้จากการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๗. สร้างการบริการประชาชนด้วยความโปร่งใส

๘. สร้างความสามัคคีในชุมชนด้วยกีฬา

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนถนนคอนกรีต / ถนนลาดยาง/ ถนนดินลงหินคลุก ที่มีการก่อสร้างเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนถนนคอนกรีต / ถนนลาดยาง/ ถนนดินลงหินคลุก ที่ได้รับการบำรุงรักษา / ปรับปรุง/ ซ่อมแซม (เส้นทาง)

๓. จำนวนระบบระบายน้ำ เช่น ท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ ที่มีการก่อสร้างเพิ่มขึ้น

๔. จำนวนระบบระบายน้ำ เช่น ท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ ฯลฯ ที่ได้รับการปรับปรุง / บำรุงรักษา/ซ่อมแซม (เส้นทาง)

๕. ความยาวถนนสายหลักที่มีความส่องสว่าง (ก.ม.)

๖. ความยาวถนนสายรองที่มีความส่องสว่าง (ก.ม.)

๗. จำนวนทางแยก ทางร่วม ที่มีความส่องสว่าง

๘. จำนวนป้ายจราจร อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ที่ได้รับการติดตั้งเพิ่มเติม/ซ่อมแซม/ปรับปรุง/บำรุงรักษา

๙. จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับอุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี (ครัวเรือน)

๑๐. จำนวนแหล่งน้ำ เช่น สระน้ำสาธารณะ ลำห้วย คลอง บ่อ ฯลฯ ที่ได้รับการขุดลอกปรับปรุง

๑๑. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ด้อยโอกาสที่ได้รับการบริการ

๑๒. จำนวนประชาชนที่ประสบปัญหาจากภัยพิบัติต่างๆได้รับความช่วยเหลือ

๑๓. จำนวนประชาชนที่ได้รับการดูแลสุขภาพ การสาธารณสุข การแพร่ระบาดของโรคติดต่อหรือโรคที่เกิดในท้องถิ่นต่างๆ

๑๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมอาชีพด้านต่างๆและช่วยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนที่ อบรมเป็นผู้รับผิดชอบหรือ ร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๑๕. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนการพัฒนาอาชีพ (กลุ่ม)

๑๖. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ ที่ อบรมเป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ

๑๗. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (กิจกรรม)

๑๘. จำนวนกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมให้แก่ประชาชน ที่ อบรมเป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๑๙. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ อบรมเป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วม รับผิดชอบ (กิจกรรม)

๒๐. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก (กิจกรรม)

๒๑. จำนวนกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น (กิจกรรม) ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๒๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้กฎหมายด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๒๓. จำนวนกิจกรรมที่สร้างการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือ ร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๒๔. จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพตามคุณสมบัติที่กำหนด (คน)

๒๕. จำนวนผู้พิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพตามคุณสมบัติที่กำหนด (คน)

๒๖. จำนวนผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับเบี้ยยังชีพตามคุณสมบัติที่กำหนด (คน)

๒๗. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้และ ผู้ด้อยโอกาสให้มีอาชีพและ เพิ่มรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๒๘. จำนวนกิจกรรมที่เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือ ร่วม รับผิดชอบ (กิจกรรม)

๒๙. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความรัก ความอบอุ่น ภายในครอบครัว ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบ หรือร่วม รับผิดชอบ (กิจกรรม)

๓๐. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ประชาชน ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๓๑. จำนวนกิจกรรมที่ช่วยให้หน่วยงานมีข้อมูลสำหรับการวางแผนแก้ไขและพัฒนาท้องถิ่น

๓๒. จำนวนกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมสวัสดิการของประชาชนในชุมชน ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบ หรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๓๓. จำนวนบุคลากรด้านสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนาอบรมงานด้านสาธารณสุข (คน)

๓๔. จำนวนกิจกรรมที่ป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อทั้งในมนุษย์และสัตว์ต่างๆ ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือ ร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๓๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการออกกำลังกาย ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๓๖. จำนวนร้านอาหารในพื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสุขาภิบาลอาหาร (ร้าน)

๓๗. จำนวนกิจกรรมที่เป็นการป้องกัน แก้ไข และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชน ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๓๘. จำนวนลานกีฬา / สวนสุขภาพ ที่ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุงซ่อมแซม (แห่ง)

๓๙. จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนและส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนแก่เด็กนักเรียน ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบ หรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๔๐. จำนวนเด็กนักเรียนที่ได้รับประทานอาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการ (คน)

๔๑. จำนวนเด็กนักเรียนที่ได้รับอาหารเสริม (นม) (คน)

๔๒. จำนวนกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริม สนับสนุน หรืออุดหนุน เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ อบต. เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๔๓. จำนวนบุคลากรทางการศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ฯลฯ เพื่อพัฒนา ศักยภาพด้านการเรียนการสอน (คน)

๔๔. จำนวนกิจกรรมที่เป็นการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ อบต.เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๔๕. จำนวนกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ที่ อบต.เป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๔๖. จำนวนพนักงานที่ได้รับการพัฒนาความรู้โดยเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงาน ที่ อบต.เป็น ผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๔๗. จำนวนช่องทางสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานของ อบต.ให้ประชาชนได้รับทราบ (ช่องทาง)

๔๘. จำนวนคณะกรรมการชุดต่างๆ ของ อบต.ที่มีผู้แทนจากภาคประชาชน / หน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม (คณะ)

๔๘. จำนวนกิจกรรมที่เป็นการปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น

๔๙. จำนวนกิจกรรมที่เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

๕๐. จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรณรงค์และสร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ อบต.เป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๕๑. จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการลดปริมาณขยะมูลฝอยในตำบลชุมชนสง (กิจกรรม) ที่ อบต.เป็นผู้รับผิดชอบ หรือร่วมรับผิดชอบ (กิจกรรม)

๕๒. จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมการคัดแยก/ลดปริมาณขยะมูลฝอย ที่ อบต.เป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วม รับผิดชอบ (ครัวเรือน)

๕๓. จำนวนการจัดเก็บขยะในชุมชนหรือหมู่บ้าน (ครั้ง / สัปดาห์)

๕๔. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / การบริหารจัดการขยะ (คน)

๕๕. ร้อยละของขยะที่จัดเก็บและนำไปกำจัดในแต่ละวัน (ร้อยละ)

๕๖. จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปรับปรุงภูมิทัศน์/การทำความสะอาดพื้นที่ สวนสาธารณะ ที่อยู่อาศัย สถานที่ปฏิบัติงาน หรือ แหล่งน้ำต่างๆ (กิจกรรม)

๖. กลยุทธ์

๑. ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ซ่อมแซมถนน ทางระบายน้ำ สะพาน

๒. ติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะ ขยายเขตไฟฟ้า

๓. ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง

๔. ขยายเขตประปาภูมิภาค ประปาหมู่บ้าน

๕. พัฒนาแหล่งน้ำ

๖. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

๗. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี

๘. ส่งเสริมพัฒนาความสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

๙. ส่งเสริมการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมให้แก่ประชาชน

๑๐. ส่งเสริมการพัฒนาการตลาด

๑๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก

๑๒. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๑๓. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

๑๔. การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน
๑๕. การเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม
๑๖. การจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล
๑๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๑๘. ป้องกันและควบคุมโรค
๑๙. ส่งเสริมพัฒนาสถานประกอบการ
๒๐. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒๑. ส่งเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพกายให้แก่ประชาชน
๒๒. สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
๒๓. สนับสนุนการศึกษาของเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน
๒๔. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒๕. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษา
๒๖. ส่งเสริมการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร
๒๗. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น
๒๘. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน
๒๙. ก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน
๓๐. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้
๓๑. พัฒนาและจัดระเบียบสังคม
๓๒. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓๓. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
๓๔. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและพัฒนาภูมิทัศน์ของบ้านเมือง
๓๕. การดูแลที่สาธารณะ
๓๖. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการบริการประชาชน
๓๗. สนับสนุนและพัฒนาระบบราชการดิจิทัล
๓๘. ส่งเสริมและสร้างผลสัมฤทธิ์องค์ความรู้ขององค์กร
๓๙. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในบริการสาธารณะ
๔๐. สนับสนุนการพิทักษ์และความปลอดภัย
๔๑. ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน

๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง มีจุดเด่นและจุดแข็ง

ดังนี้

๑. สภาพสังคมผสมผสานระหว่างชุมชนประชาชนมีอัตลักษณ์ไม่ตรีเอื้อเพื่อ เกื้อกูลต่อกัน และพร้อมให้ความร่วมมือในการพัฒนา
๒. มีพื้นที่ติดเขตอำเภอ การคมนาคมสะดวก สามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสายรองตัดผ่าน
๓. มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ
๔. มีภูมิประเทศและอากาศ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร ด้วยสภาพพื้นที่ของตำบลชุมแสงที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากร ธรรมชาติและปัจจัยที่เอื้อ ต่างๆ ประกอบกับ

นโยบายเร่งด่วน นโยบายสำคัญและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของรัฐบาล เพื่อให้ ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง คือ เมืองเกษตร ประชาชนมีคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๕ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๕.๑ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

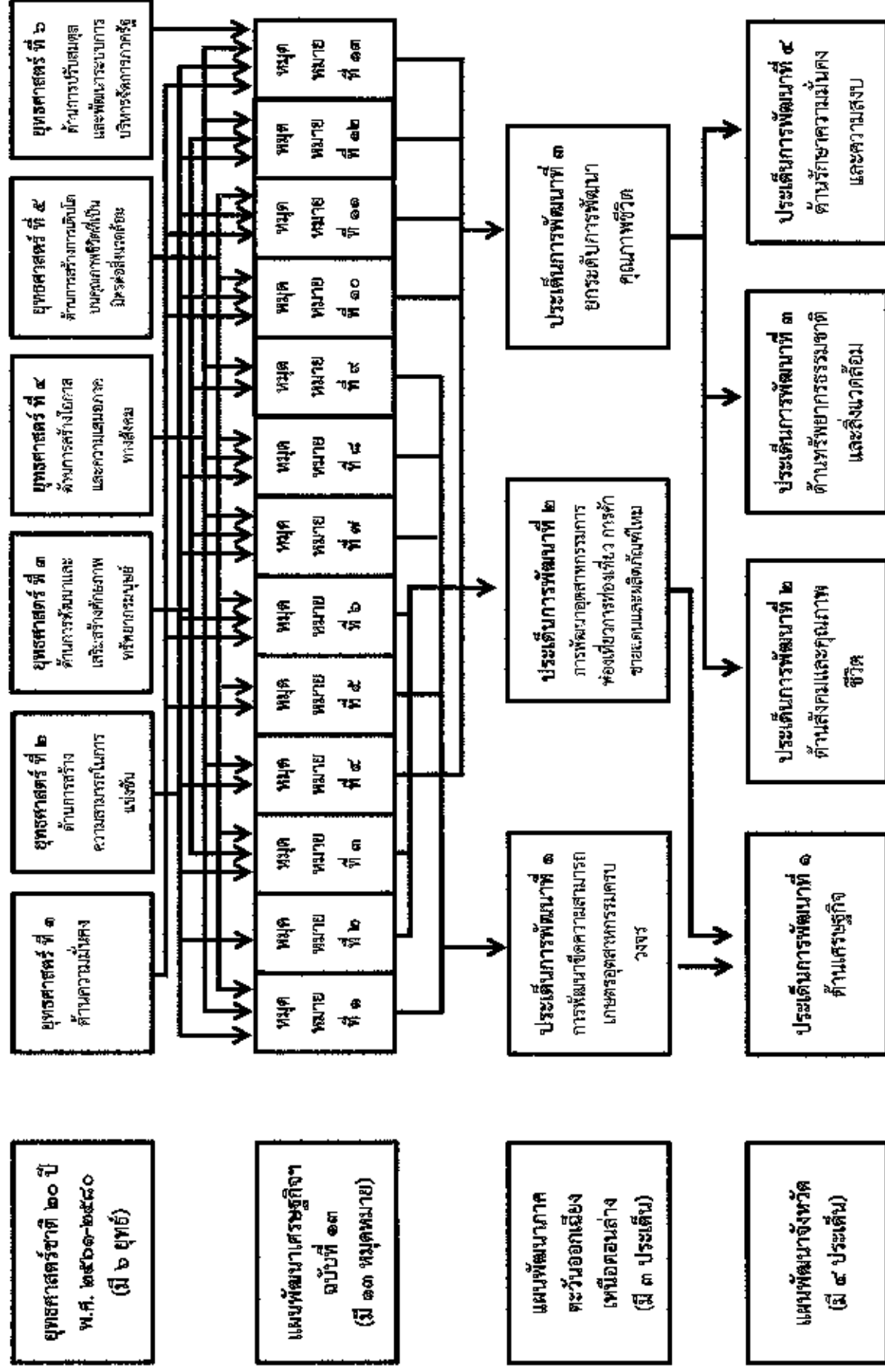
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Treat)
๑. แนวทางและนโยบายแห่งรัฐ ยังคงให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจ การกึ่งและรายได้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. ระบบคมนาคมเชื่อมโยงได้ทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และเครื่องบิน ๓. ระดับความร่วมมือระหว่างองค์กร หน่วยงานภาคส่วนต่างๆ ค่อนข้างดี มีจิตสำนึกต่อชุมชนและท้องถิ่น ๔. การขยายตัวของชุมชนโดยรอบที่อยู่ในเขตความ รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง มีอัตราการเจริญเติบโตทางธุรกิจและการขยายตัวทาง เศรษฐกิจค่อนข้างสูง ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจในพื้นที่	๑. ปัญหาในด้านการให้บริการให้บริการสาธารณะแก่ประชากรแฝงที่เข้าประกอบอาชีพ และมาอาศัยในเขตพื้นที่ ๒. กระแสความเปลี่ยนแปลงยุคโลกาภิวัตน์ไม่มีผลให้เกิด การแพร่กระจายของค่านิยมและวัฒนธรรมในทางที่ไม่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิม ๓. ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนจากเหตุที่มาจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยี และจากโรคที่กลายพันธุ์ แพร่ระบาดทำให้ยากต่อการรักษา ๔. พื้นที่การขยายตัวของชุมชนโดยรอบที่อยู่ในความ รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งขาด การประสานและบูรณาการในการพัฒนา ร่วมกัน

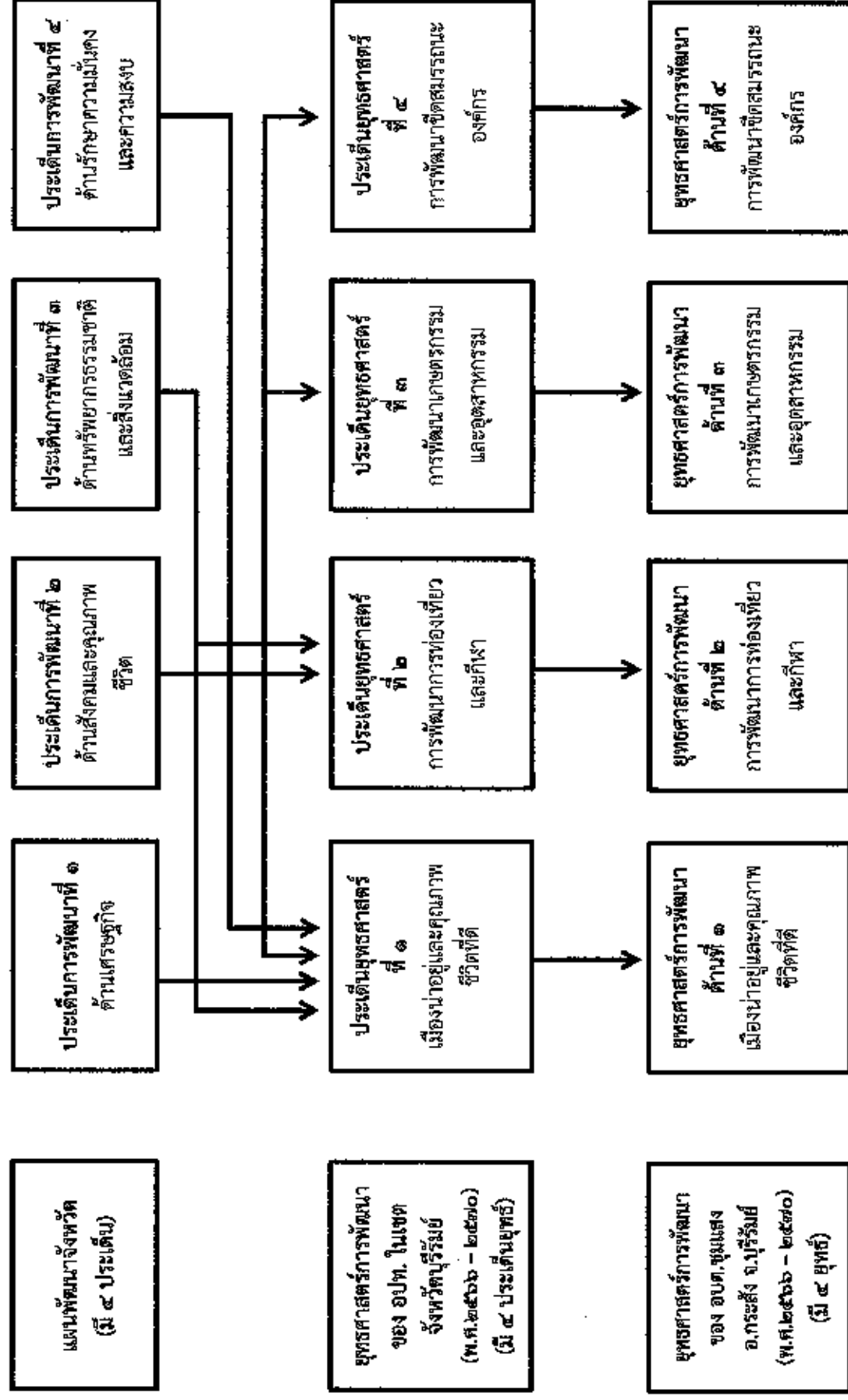
๕.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง จากการจัดเวทีประชุมประชาคมตำบลชุมแสง เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ เพื่อรับทราบความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ประเด็นปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องของประชาชนและ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ ตำบลชุมแสงสามารถสรุปผลได้แบ่งออกเป็น ๔ ยุทธศาสตร์ ซึ่งปัญหาในเรื่องงบประมาณที่จะนำมาดำเนินการในการพัฒนาท้องถิ่นยังไม่เพียงพอ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสะอาด ขยะมูลฝอยยังเป็นปัญหาสำคัญ ด้านเศรษฐกิจ ในช่วงที่ผ่านมาประเทศตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนทุกคนได้รับผลกระทบภาคการผลิตประสบกับภาวะต้นทุนสูงขึ้น มีการปรับขึ้นราคาสินค้า ประชาชนผู้บริโภคได้รับผลกระทบตกอยู่ในภาวะรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงจึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนารายได้ของประชาชนใน รูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกอบรมอาชีพ การส่งเสริมการประกอบอาชีพการให้ความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ ด้านสังคม ในช่วงปีที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงได้ดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่องตลอด ทั้งที่เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล นโยบายจังหวัด และนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง เช่น การช่วยเหลือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ติดเชื้อเอดส์ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น การช่วยเหลือผู้ยากไร้ ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติด การเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงแหล่งอบายมุขต่างๆ ฯลฯ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง จัดให้มีการรับฟังความเห็นของประชาชนเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนแจ้งปัญหาความเดือดร้อน และเสนอแนะแนวทางแก้ไข ร่วมกัน

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ที่เป็นภาพรวม

๕๐

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง	- หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่ สำคัญของภูมิภาค - หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็น ศูนย์กลาง อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะและ อุตสาหกรรม ดิจิทัลของ อาเซียน	เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและ การตั้งถิ่นฐาน ของมนุษย์มีความ ครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ ต้านทานและ ยั่งยืน	ประเด็นการ พัฒนาที่ ๔ ด้านรักษาความ มั่นคงและความ สงบ “บุรีรัมย์สงบ สุข”	ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพ ชีวิตที่ดี	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาที่ ๑ การพัฒนา เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมถนน ทางระบายน้ำ สะพาน ๒. ติดตั้งโครง ข่ายไฟฟ้าสาธารณะ ขยายเขตไฟฟ้า ๔. ขยายเขต ประปาภูมิภาค ประปาหมู่บ้าน ๕. พัฒนาแหล่ง น้ำ	- แผนงาน บริหารงานทั่วไป - แผนงานการ รักษาความสงบ ภายใน - แผนงาน อุตสาหกรรมและ การโยธา - แผนงานเคหะ และชุมชน - แผนงานการ ศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ - แผนงาน สาธารณสุข	- สำนักงานปลัด อบต. - กองช่าง - กอง การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม - กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้าง ความเสมอภาคใน การแข่งขัน	- หมายเหตุท้ายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตร แปรรูปมูลค่าสูง - หมายเหตุท้ายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยว ชั้นนำคุณภาพ และความยั่งยืน - หมายเหตุท้ายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการ ผลิตยานยนต์ ไฟฟ้าที่สำคัญของ โลก - หมายเหตุท้ายที่ ๔ ไทยเป็น ศูนย์กลางทาง การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง - หมายเหตุท้ายที่ ๖ ไทยเป็น ศูนย์กลาง อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์	เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการ เติบโตทาง เศรษฐกิจที่ ต่อเนื่อง ครอบคลุม และ ยั่งยืน การจ้าง งานเต็มที่มีผลิต ภาพ และการมี งานที่เหมาะสม สำหรับทุกคน	ประเด็นการ พัฒนาที่ ๒ ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต“คน บุรีรัมย์มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บน	- ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี - ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม	- ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านที่ ๑ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี - ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนา เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม	๘. ส่งเสริม พัฒนา ความสามารถ การเพิ่มผลผลิต ทางการเกษตร ๑๗. ส่งเสริม การมีส่วนร่วม ของประชาชน ๔๑. ส่งเสริม เกษตรกรรม ยั่งยืน	- แผนงาน การเกษตร - แผนงานการ ศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	- สำนักปลัด อบต. - กอง การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม
---	--	--	--	--	---	---	--	---	--

๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพคน	ผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ - หมายความว่าที่ ๑๒ ไทยมีกำลัง คนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต - หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐ ที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน	เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกัน ว่าทุกคนมี การศึกษาที่มี คุณภาพอย่าง ครอบคลุมและ เท่าเทียม และ สนับสนุนโอกาส	ประเด็นการ พัฒนาที่ ๒ ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต“คน บุรีรัมย์มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บน	- ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี - ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการ ท่องเที่ยว	- ยุทธศาสตร์การ พัฒนาพื้นที่ ๑ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี - ยุทธศาสตร์การ พัฒนาพื้นที่ ๒ การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและ	๑๗. ส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของ ประชาชน ๑๘. ป้องกันและ ควบคุมโรค ๒๑. ส่งเสริม สุขภาพจิตและ สุขภาพกาย	- แผนงานการ ศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ - แผนงาน การศึกษา - แผนงาน สาธารณสุข	- กอง การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม - กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม
---	---	---	---	--	--	---	---	--	---

	ขนาดย่อมที่ เข้มแข็ง มี ศักยภาพสูง และ สามารถแข่งขันได้ - หมายความว่า ๙ ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่น ลดลง และมีความ คุ้มครองทาง สังคมที่เพียงพอ เหมาะสม - หมายความว่า ๑๑ ไทยมีกำลัง คนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต	ในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	และกีฬา - ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม	กีฬา - ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนา เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม	ให้แก่ประชาชน ๒๒. สนับสนุน การพัฒนา คุณภาพการ เรียนการสอน ๒๔. ส่งเสริม และอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น		
๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้าง โอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียม กันทางสังคม	- หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตร แปรรูปมูลค่าสูง - หมายความว่า ๔ ไทยเป็น	เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่ สงบสุขและ ครอบคลุมเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึง ความยุติธรรม	- ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพ ชีวิตที่ดี	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนา เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี	๖. พัฒนาและ ส่งเสริมอาชีพ ให้แก่ประชาชน ๑๒. ส่งเสริม ความเข้มแข็ง ของชุมชน	- แผนงาน การเกษตร - แผนงานสังคม สงเคราะห์ - แผนงาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม	- กอง สวัสดิการ สังคม - กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

	ศูนย์กลางทาง. การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง - หมายเหตุที่ ๗ โหม่ววิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่ เข้มแข็ง มี ศักยภาพสูง และ สามารถแข่งขันได้ - หมายเหตุที่ ๘ "ไทม์พื้นที่และ เมืองอัจฉริยะที่นำ อยู่ ปลดปล่อย เติบโตได้อย่าง ยั่งยืน - หมายเหตุที่ ๙ "ไทยมีคาม ยากจนข้ามรุ่น ลดลง และมีความ คุ้มครองทาง สังคมที่เพียงพอ เหมาะสม - หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลัง	และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อ ครอบครัวในทุก ระดับ	โลกและการ พัฒนาเศรษฐกิจ ภายใต้พื้นฐาน ของการผลิต สินค้าเกษตร ปลอดภัย" - ประเด็นการ พัฒนาที่ ๒ ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต "คน บุรีรัมย์มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บน พื้นฐาน ความ พอเพียง"	๑๓. ส่งเสริม สวัสดิการสังคม และสงเคราะห์ ผู้ด้อยโอกาส ๔๐. สนับสนุน การชื้อน้ำมัน และควม ปลอดภัย	
--	--	--	---	--	--

		คนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต - หมายเหตุ ๑๓ ไทยมีภาครัฐ ที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน								
๕๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการ เติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	- หมายเหตุท้ายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตร แปรรูปมูลค่าสูง - หมายเหตุท้ายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการ ผลิตยานยนต์ ไฟฟ้าที่สำคัญของ โลก - หมายเหตุท้ายที่ ๕ ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์	เป้าหมายที่ ๑๔ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการ ใช้ระบบนิเวศบน บกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่าง ยั่งยืนต่อสู้การ กลาเษสภาพเป็น ทะเลทราย หยุด การเสื่อมโทรม ของที่ดินและพื้น สภาพดิน และ หยุดยั้งการ สูญเสียความ	ประเด็นการ พัฒนาที่ ๓ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรม ชาติสร้างสรรค์ ชีวิตและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม”	- ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และ คุณภาพ ชีวิตที่ดี - ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการ ท่องเที่ยว และกีฬา	- ยุทธศาสตร์การ พัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้าน เมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี - ยุทธศาสตร์การ พัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและ กีฬา	๓๓. ปรับปรุง และพัฒนา ระบบการจัดเก็บ ขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูล	แผนงานเศษ และชุมชน	- สำนักรับผิด ชอบ - กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม	

[illegible]

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง

อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเหตุผลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ลงรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในราชกิจจานุเบกษา โดยนำข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ มาปฏิบัติโดยอนุโลม และให้ใช้คำว่า “แก้ไข” เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยข้างต้นเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม รายจ่ายต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดแผนฯ ได้ทางเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง www.chumsangs.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายดำรงฤทธิ์ เล่าหะนะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสง